

L'ELEFANT DE LES ORELLES PETITONES

Això era i no era un elefant petitó que es deia Carlassó, que vivia feliç en un zoològic. Encara que ningú donava gaire importància a la mida de les seves orelles, alguns nens es ficaven amb ell perquè les tenia petites com si fossin lleties.

Un dia, la classe de la Laia va anar a visitar el zoològic. A la Laia li agradaven molt i molt els elefants i, quan els seus companys van anar a veure com els micos menjaven plàtans feliçment, la Laia es va quedar observant-los, sobretot el Carlassó, que amb aquelles orelles tan petitones li va semblar l'elefant més graciós i simpàtic del zoo.

El Carlassó es va acostar a la Laia amb curiositat i amb la trompa va voler ensumar la nena i tocar-li els cabells i la pell. A la Laia li va fer gràcia l'interès del Carlassó i llavors ella també el va voler tocar, però l'elefantó es va espantar.

-No t'espantis! el va voler tranquil·litzar la Laia-. Només vull ser la teva amiga.

El Carlassó la va mirar i va tornar a apropar-se a la nena, que aquesta vegada sí que el va poder acaronar. En aquest moment, va arribar el grup, que portava una bona estona buscant la Laia. Quan la professora va veure el Carlassó tan a prop de la Laia, es va pensar que li faria mal i va cridar molt fort per espantar-lo, però la Laia li va explicar que en realitat era un elefant molt simpàtic i espavilat.

En aquell moment l'encarregada dels elefants els va explicar a tots que el petit elefant, que es deia Carlassó, era molt especial, i no només per la mida curiosa de les seves orelles, sinó també perquè era molt dòcil i tranquil. Els companys de la Laia es van mirar aleshores el Carlassó amb uns altres ulls i, en comptes de riure-se'n o de tenir por que s'els acostés massa, el van cridar per poder acaronar-lo.

I així van passar la resta de la tarda, fins que va arribar l'hora de tornar a l'escola. Tots van quedar encantats de conèixer el Carlassó, i gràcies a ell van aprendre a no jutjar ningú pel seu aspecte.

A casa, la Laia va explicar amb tots els detalls a la seva família com era de bo, simpàtic i espavilat el Carlassó. I en va parlar tant i tant que, a partir de llavors, sempre que podien anaven al zoo a visitar-lo. I el Carlassó, que mai oblida un amic, rebia sempre la Laia amb un somriure capaç de fondre la neu.

1. L'elefant vivia en...

- a. ... un zoològic.
- b. ... una reserva de l'Àfrica.
- c. ... una reserva natural.

2. Els protagonistes del relat són...

- a. ... els micos i els elefants.
- b. ... els companys de la Laia.
- c. ... La Laia i el Carbassó.

3. Alguns nens es ficaven amb el Carbassó...

- a. ... per fer-lo empipar.
- b. ... perquè tenia les orelles petites.
- c. ... perquè era agressiu.

4. Mentre la Laia es va quedar mirant els elefants...

- a. ... el seu grup va anar a visitar els micos.
- b. ... el grup es va quedar amb ella.
- c. ... els altres escoltaven els crits de la professora.

5. Les orelles del Carbassó són...

- a. ... grans com els paraigües.
- b. ... rodones com la pizza.
- c. ... petites com les lleties.

6. Quan la Laia va voler acaronar el Carbassó...

- a. ... l'elefant va fugir.
- b. ... l'elefant es va espantar.
- c. ... l'elefant es va deixar.

7. Quines qualitats té el Carbassó?

- a. ... És fort i àgil.
- b. ... És mans i esquerp.
- c. ... És dòcil i mans.

8. Què va fer la professora de la Laia quan la va veure tan a prop de l'elefant?

- a. Va cridar l'encarregada.
- b. Va cridar ben fort per espantar-lo.
- c. Es va apropar ben a poc a poc per veure què passava.

9. Què va aprendre la classe de la Laia en la visita?

- a. A no jutjar els elefants.
- b. A respectar les diferències.
- c. Que tots els elefants són graciosos.

10. La lectura...

- a. ... és una notícia d'un diari.
- b. ... és un fragment de la biografia de la Laia.
- c. ... és un conte.

